

Vzpomínání na Mašíny

Přepis pořadu Aréna, Česká televize, 29. 8. 1995

Časování dle záznamu na youtube.com: <https://www.youtube.com/watch?v=TKFJbkLdi0s>

Část pořadu	Časové vymezení	Shrnutí částí/Promluvy účinkujících
Úvodní reportáž	0:00–1:26	Stručná rekapitulace případu. Smrt Oldřicha Kašíka chybně umístěna do Čelákovic. Vizuelní stopa využívá dobových záběrů o pohraniční stráž a z politických procesů.
Úvodní slovo moderátora	1:26–1:47	Moderátor je nervózní, neformuluje příliš dobře. Na závěr: Tyto osobnosti se domnívají, že byli spíše vrazi.
Představení diskutujících	1:47–5:26	Zdaleka největší prostor si vydobyl Rychetský, moderátor přistupuje hostům nestejně – některým dává větší prostor, jiné pouze představí (Řezáč, Kříženecký)
Pokus o spojení s bratry Mašíny	5:26–6:32	Spojení se Ctíradem Mašínem v Ohio ani s Josefem Mašínem Kalifornii nebylo navázáno. Moderátor je nervózní, neformuluje příliš dobře.
Představení Milana Hulíka	6:32–7:50	Milan Hulík vysvětluje svou názorovou spřízněnost s Mašíny, vyhrazuje si ale právo na vlastní názor.
Zahájení debaty: pokus o širší vymezení problému (Milan Hulík)	7:50–11:10	Hulík: vstupní ohrazení: nemá dost informací, čerpá pouze z literatury. Než se začne diskutovat, je třeba zodpovědět tři otázky: 1. <i>Bylo možno vést proti nelegitimnímu totalitnímu režimu vést legitimní ozbrojený boj?</i> 2. <i>Je třeba upřesnit znění zákona o protiprávnosti komunistického režimu? – Co to znamená, když je odboj proti režimu označen za spravedlivý, morálně oprávněný a hodný úcty. Ten zákon nemluví o ozbrojeném odporu, mluví o odporu, který projevovali někteří občané odbojem, a tento odboj takto charakterizuje. Bylo možno tento odboj vést takovými prostředky, jako použili bratři Mašínové, byly to prostředky adekvátní?</i> Bylo možno zabít nevinného člověka, který reprezentoval represivní složku režimu a který se shodou náhod ocitl ve střetu s těmi, kdo vedli protikomunistický odboj.
Navázáno spojení, vstup moderátora	11:10–11:24	Moderátor: Pane Mašíne, já bych se vás rád zeptal na to zdůvodnění, proč došlo k tomu zabití šesti lidí.
První vstup Ctírada Mašína: vysvětlení motivací a stanovisko k vlastní činnosti, spor o legitimitu odboje	11:24–13:20	Mašín: Rozumím. Zdůvodnění proč jsme zabili lidi. Přišel únor 48 a komunisté přejmuli moc zřejmým násilím. Začal takzvaný třídní boj, to nebylo nic jiného než občanská válka. Lidé byli vyhazováni z práce, vyhazováni ze svých domů, nastali monstroprocesy. Člověk se nemohl nijak projevit, veškerá debata ustala. Nežbylo nic jiného než utéci nebo dělat to, co komunisté nařizovali. To se stalo tak nesnesitelné, byla baráž komunistické propagandy, nic jiného nebylo slyšet. To je proč jsme se rozhodli postavit se na odpor. Tato celá situace nám připomínala právě minuvší nacistický režim. Moderátor: Můžete se vyjádřit konkrétně k těm třem lidem zabitým na našem území?

Část pořadu	Časové vymezení	Shrnutí části/Promluvy účinkujících
		<p>Mašín: Tři lidé na našem území, kteří byli zabiti, byli všichni ozbrojeni a byli to pochopové režimu, kteří museli být odstraněni z jednoho nebo druhého důvodu.</p>
	13:20–15:45	<p>Rychetský: Problém je v tom odlišit právní, lidskou, morální stránku věci. Zdá se být nepochybné, že došlo nejméně ve dvou případech k úmyslnému usmrcení bezmocných lidí, jeden byl dokonce omámený. Nemohu si pomoci, já si nesmírně vážím zejména otce bratrů Mašínových, já sám, patrně jediný ze zde přítomných, jsem byl také v opozici, i když s ohledem na věk podstatně později proti tomuto režimu, přesto se domnívám, že za normálních okolností, kdy neplatí válečný stav, za žádných okolností nelze schvalovat a učinit beztrestným zabití člověka, který je bezmocný. Dokonce i v době války se považuje za trestný čin usmrcení zajatce, i v době války se považuje za trestné plenění v tzv. prostoru válečných operací. Fakt je, že v případě toho pokladníka to trestní zákon všech zemí, všech dob, kvalifikuje jako loupež. Když někoho usmrtím, abych získal peníze, tak to prostě je trestný čin. Pane Mašín, já si vážím každého, kdo se postavil proti totalitnímu režimu, který tady byl 40 let, současně se domnívám, že jsou meze, za které v žádné situaci, zejména tedy v době míru, prostě nelze jít, a tou mezí je to, že zkrátka někoho úmyslně usmrtím. Já nepovažuji vůbec za možné, aby dnes pokračovalo to trestní stíhání, to je z odstupem let nesmyslné, to je situace, kterou je třeba řešit jinými způsoby...</p> <p>Moderátor přerušil Rychetského: Já bych se teď pokusil zeptat Josefa Mašína, jestli nás slyší v Kalifornii (Spojení se opět nepodařilo navázat). Tak já bych se zeptal opět Ctirada Mašína. Pan doktor Rychetský má výhrady především k těm dvěma vraždám pokladního a strážmistra, který byl omámen chloroformem. Můžete se k tomu vyjádřit?</p>
	16:04–17:38	<p>Mašín: To bylo velmi výmluvně řečeno panem Rychetským, ale co já bych chtěl k tomu říct, než jsme komukoliv zkřivili vlas na hlavě, komunistický režim zavraždil přes 200 lidí, byli to tzv. justiční vraždy, byli tady stovky a tisíce lidí, kteří byli zabiti jinak, kde režim to neohlásil, byli stovky lidí, kteří byli povražděni na hranicích, protože z tohoto socialistického ráje chtěli utéci. Čili mluvit tady o nějakém vyhlášení války, nakonec ono to má smysl, protože válka tady vyhlášená byla, de facto komunisté vyhlásili válku v roce 1848. Co je to tzv. Komunistický manifest? To je vyhlášení války všem slušným lidem na světě. Od té doby se komunisté málokdy obtěžovali s vyhlášením války komukoliv. Najednou po 42 letech zjišťujeme, že když jsme se měli hájit (aby tato obrana byla legální), tak jsme měli vyhlásit komunistům válku. Kde ta válka byla Klementem Gottwaldem po únoru zřetelně vyhlášená: kdo není s námi, je proti nám.</p> <p>Moderátor vyzívá k telefonickému hlasování</p>
Adekvátnost jednání Mašínů (Kříženecký vs. Mašín)	18:20–19:56	<p>Kříženecký: Chcete nám říci, že podříznutí omámeného člověka bylo odvetou komunistickému režimu jako celku?</p> <p>Mašín: To nebyla odvěta – byl to jediný způsob, který jsem mohl použít, protože jsem neměl žádný jiný způsob jak Honzátka zneškodnit. Nako-nec to byl způsob, který jsem se naučil v komunistickém záškodnickém kursu, který byl schválen stranou. Ovšem, bylo by se to dalo udělat trochu elegantněji, kdybych se dostal do záškodnického kursu do Moskvy, potom bych to udělal chytřeji, pan Honzátka by skončil sebevraždou.</p>

Část pořadu	Časové vymezení	Shrnutí části/Promluvy účinkujících
		<p>Kříženecký: Domníváte se, že v kterémkoli demokratickém právním řádu by toto vaše jednání obstálo?</p> <p>Mašín: V žádném demokratickém státu by ovšem toto jednání neobstálo, ale v Československu v 50. letech se nedá mluvit o právním řádu: lidé byli vražděni justici veřejně a beze studu</p> <p>Kříženecký: Jakým představitelem komunistického řádu byl onen pokladník?</p> <p>Mašín: Onen pokladník byl představitelem řádu v tom smyslu, že dělal daleko víc pro ochranu těch peněz, než od něj bylo vyžadováno: bezpečnostní referent svou zbraň vydal – svým jednáním se pokladník postavil na stranu režimu. V tom autě byl bezpečnostní referent, který byl ozbrojen a když ho bratr vyzval, aby vydal svou zbraň, ten mu tu zbraň vydal. Rošický si ponechal svou zbraň a potom k překvapení mého bratra ji vytáhl, který /bratr Josef Mašín/ ovšem měl tu duchapřítomnost, že ho odzbrojil. Když následoval další zápas, tak ovšem bratr ho zastřelil. Čili nedá se mluvit o nějaké bezbranné oběti.</p>
Spor o Rošického (Rošický vs. Mašín)	21:00-23:30	<p>Rošický: Pane Mašine, můj strýc byl čestný člověk, bránil jemu svěřené peníze. To že jej váš bratr zastřelil, bylo zbabělé!</p> <p>Mašín: To je váš názor, na ten máte ovšem právo. Ten člověk zřejmě statečný byl nebo neměl dost rozumu, když dělal to, co dělal, lidé toho druhu byli na všech stranách, že měli odvahu, ale měl tu odvahu a prokazoval ji na špatné straně.</p> <p>Rošický: Můj strýc tam byl 20 let, ten tam byl i před válkou.</p> <p>Mašín: No to je prostě ta chyba, kterou udělal. Měl rozumět situaci a měl všechno nechat být, jak bylo. A nic se mu bylo bejvalo nestalo.</p> <p>Rošický: On vůbec nevěděl, že se jednalo o váš hrdinský čin, kterým jste chtěli získat peníze na útěk za hranice. On to prostě nevěděl a vy jste mu to neřekl.</p> <p>Mašín: Za prvé - já jsem u toho vůbec nebyl, a za druhé - to nebyly peníze na útěk, to byly peníze na boj proti teroristickému komunistickému režimu. A jestli tady chcete stavět smrt vašeho strýce proti těm milionům, které byly povražděny po celém světě komunismem, máte na to právo, ale obhajujete neobhajitelnou věc.</p>
Otázka přezkoumání jednání soudem (Filip vs. Mašín)	23:35–26:12	<p>Filip: Vy jste tady hovořil o cti. Proč se tedy bojíte? Proč považujete naše soudy za nedemokratické. Proč nechcete předstoupit před soud?</p> <p>Mašín: Tento požadavek, abychom předstoupili před soud ČR, je absolutně absurdní. Celá věc byla vyřešena před lety, tady není o čem se bavit. Tehdy československá vláda požádala americkou vládu o naše vydání, americká vláda byla</p>

Část pořadu	Časové vymezení	Shrnutí části/Promluvy účinkujících
		<p>vždycky na straně demokracie. Tam zvážili všechny okolnosti, které souvisely s naším případem, a odmítli nás vydat. Rozsudek nad komunismem byl dávno již pronesen. De facto tady není dále o čem mluvit, ale pokračujeme v debatě.</p> <p>Filip: Já si to nemyslím, já myslím, že o vině rozhoduje pouze nezávislý soud. A k tomu soudu nedošlo, já bych byl rád, aby ten soud mohl rozhodnout.</p> <p>Mašín: Rozhodně to nebude československý soud, který o nás bude rozhodovat. My jsme dneska občasně USA, a jestli dneska chcete pokračovat v komunistické politice, kde si necháváte komunistické zákony, máte na to právo, dokud vám na to lid to právo nechá. Ale konečně lidé uvidí, oč tady jde, a tito lidé, kteří se o to snaží, udržovat tady totalitu v jiné formě, ti budou vyhozeni. To je, proč jsme svolili k tomu, abychom byli dnes v televizi. Protože tam bylo po celých 42 let zatmění. Lidé nedostávali správné informace a nemohli správně ve svém zájmu rozhodnout.</p>
Otázka násilí (Řezáč vs. Mašín)	26:15–27:18	<p>Řezáč: Součástí našeho právního řádu je listina základních práv a svobod a její součástí je článek 6, který říká, že nikdo nemá právo zbavit druhého života, jedině za podmínek nutné obrany a krajní nouze. Jaké jste viděl podmínky nutné obrany nebo krajní nouze, když byl usmrcován bezbranný příslušník SNB nebo když byl podniknut loupežný útok na nějakého pokladníka, který vezl peníze.</p> <p>Mašín: Tohle bylo všechno děláno v souladu s praktikami, které jsem se naučil v záškodnickém kursu. To byly nakonec praktiky, které byly používány komunisty na celém světě. Je typické, že komunisté se začnou ohánět lidskými právy a zákony tehdy, když se jim to hodí, nebo tehdy, když jsou bití. Tohle je stará komunistická taktika. Musím přiznat, že je to velmi účinné.</p>
Spor o odboj – prospíval či škodil režimu, byl legitimní či nikoli (Rychetský vs. Mašín)	27:18–31:44	<p>Rychetský: Já s vámi naprosto souhlasím, že komunistický režim byl nedemokratický, že dokonce potlačoval základní lidská práva, že používal teroristické metody. Považuji za žalostné, že na odpor proti němu se v této zemi téměř nikdo nepostavil, dokonce většina lidí, bohužel, sklonila hlavu a mlčela proti tomuto režimu, až do toho listopadu 89. Nemyslím si ovšem, to co jste říkal, že je stejná situace u nás. Dnes většina lidí nepodporuje ten minulý režim, naopak jej v drtivé většině odsuzuje. Ale odpor proti nedemokratickému režimu, který vraždí. Nedemokratický režim - co je pro něj typické? Že vládne malá hrstka lidí a většina je potlačovaná. Mimochodem, váš odpor nebyl namířen proti té malé hrstce lidí. Takový strážmistr v Čelákovcích honí zloděje, který ukradl slepici. Pokladník v továrně, dokonce za první republiky, 20 let, vozí peníze. Váš odpor... /nesrozumitelné/ ale na lidi, kteří jako vy trpěli pod tím režimem. To je ten problém. To je problém celého světa. Bader—Meinhoferová v Německu, IRA v Severním Irsku, palestinský národní odboj. To jsou všechno lidé, kteří mají nějaké ideje, někdo více a někdo méně ušlechtilé, ale zabíjejí nevinné lidi v autobusech nebo na ulicích. Ne ty své politické odpůrce. A to, co ve vašem případě, nemohu si pomoci, se mně nezdá být legitimním odporem, je to, že to nebylo namířeno proti nositelům tohoto teroru. To nebyli ani straničtí, ani vysozí policejní funkcionáři, to byl prostý strážmistr z nějaký vesnice, který neměl ani potuchy, který se přece sám nepodílel na nějakých represích. Víme, že to dělala relativně úzká skupina lidí, většina lidí byla ve stejné situaci jako vy. Já si prostě myslím, že jsou meze, které nelze překročit. To znamená odpor proti režimu, který je nelegitimní, který je totalitní, je nepochybně účtyhodný. Ale ten odpor nemůže překročit meze například v tom, že se dopustím loupeže, nebo že se dopustím dokonce usmrcení bezbranného člověka.</p>

Část pořadu	Časové vymezení	Shrnutí části/Promluvy účinkujících
		<p>Mašín: Slyším vás velmi slabě. Kdokoli to tam mluvil, to všechno zní velmi krásně. Něco v tom smyslu: my jsme se soustředili na ty ubožáky, kteří trpěli pod režimem. Byli v uniformě a byli připraveni udělat to samé mně, kdyby na to měli šanci. Toto byli lidé, na kterých takový Gottwald závisel. Jestli nám tady někdo vytýká, že jsme nešli přímo na Gottwalda, no to nebylo taktické, tehdá, sloupy režimu nebyl Gottwald a pár těch okolo něj, sloupy režimu byli tito oportunisté jako Honzátka, Kašík a tak dále, kteří oblékli uniformy, měli dobrou práci a prostě dělali tu práci za ty šéfy. A ukázalo se, že když se dělali věci, jako my jsme dělali, tak tyto podpory toho režimu odpadávaly, protože dostaly strach a uvědomily si, že nějaký dobrý plat měsíční jim nestál za to, aby přišly o život.</p>
	31:45	Bouřlivá reakce, překřikování, Rychetský i Kříženecký chtějí reagovat, Mašín nicméně pokračuje.
	31:49	<p>Mašín: Tito lidi, oběti režimu - to je absurdní.</p>
	31:52	<p>Rychetský: Pane Mašine, já nevím, zda mě slyšíte, to co teďka řeknu, se vám možná bude jevit velice příkré, ale tenkrát jste byl velice mladý... dnes, s odstupem času, to je každý trochu chytřejší, bych chtěl vyslovit jednu myšlenku, která vám bude asi nepřijemná, ale právě tím, že došlo k usmrcení takových lidí, jako byl ten pokladník, se vlastně ten komunistický režim upevňoval, v očích veřejnosti. Protože se řeklo: podívejte se, jací jsou naši nepřátelé. To je ta tragédie celé té věci.</p> <p>Mašín: Vážený pane, to se teda velmi mýlíte. Nevím, jak jste byl tehdá starý, jestli o tom něco víte, ale právě toto podlamovalo ten režim, právě naopak, co vy dneska tvrdíte.</p> <p>Rychetský: Propaganda toho režimu, toto právě mohla zneužívat. Mě bylo devět let tenkrát, takže uznávám, že jsem neznal všechny souvislosti.</p>
Pokus vrátit debatu k obecným otázkám (Milan Hulík)	33:05–34:50	<p>Hulík: My tady jsme začali řešit jednotlivé případy, nemluví se o principech. V tomto století prožil náš národ totalitní režim nejen komunistický, ale i nacistický. Mezi těmi režimy existuje silná analogie: oba byly totalitní a oba dva používaly krutých metod proti svým politickým protivníkům. Nebudu mluvit o atentátu na Heydricha, protože to je samozřejmě věc trochu jiná. Ale nevím, jestli je všem známo, že v roce 1942 rotmistr, parašutista z Anglie Arnošt Mikš potkal v lese příslušníka českého protektorátního četnictva, který jej vyzval, aby předložil doklady, a Mikš vytáhl pistoli a zastřelil ho. Stejně jednal příslušník stejné paraskupiny, poručík Oldřich Pechal, který v tomtéž roce zastřelil při kontrole na hranicích, na československých hranicích dva slovenské celníky. Tito lidé reagovali na bezprostřední situaci, protože je nepochybné, že kdyby nezastřelili oni je, tak by byli buďto zastřeleni nebo předání gestapu. Já se ptám v této souvislosti: bylo možné proti komunistickému režimu....</p> <p>Moderátor: Berte to jako váš názor, protože vy zde v této Aréně nejste proto, abyste se ptal...</p> <p>Hulík: Dobře, ale snad mohu vznést tuto analogii. Bylo možno vést proti komunistickému režimu stejný odboj jako proti nacistickému? Já na to neodpovídám. Ať si každý tuto otázku srovná sám se sebou.</p>

Část pořadu	Časové vymezení	Shrnutí části/Promluvy účinkujících
	34:52–35:56	<p>Kříženecký: Pane Mašine, nepřemýšlel jste někdy, že jste dával komunistickému režimu argumenty pro to, aby zostřoval represí?</p> <p>Mašín: Dávat komunistickému režimu argumenty, aby zostřoval represí, to nebylo zapotřebí. Oni si je našli. Například, mluvím o případu v Babicích, kde když nebyly žádné přijatelné argumenty, poslali svého vlastního agenta, který zastřelil vlastní lidi, příslušníky komunistické strany, a potom na to konto bylo pověšeno několik úplně nevinných lidí. Teďka když slyšíte doktora Hulíka, jak o tom promluvil, tak já myslím, že tento typ lidí i dneska měl být v republice na vedoucích místech. S patřičnými vědomostmi technickými z oboru práv a také s patřičnými kvalitami morálními, které jsou k tomu zapotřebí. Já bych navrhl, aby v příštích volbách pan doktor Hulík byl zvolen prezidentem.</p>
Právně puristické argumenty (Kříženecký vs. Mašín)	35:57–38:08	<p>Kříženecký: Pane Mašine, chci se vás zeptat. Došlo také k zavraždění tří cizích příslušníků na cizím území. Na rozdíl od naší země, kde je přijat zákon o legitimním právu na odpor proti nedemokratickému režimu, tak, jak o tom Milan Hulík hovořil, tak v Německu pouze přijali zákon, který nepromlčuje činy z této doby. Nezdá se vám, že byste v demokratickém Německu nemohl být trestně zodpovědný za ty vraždy?</p> <p>Mašín: To se mi nezdá možné. Protože tohle všechno bylo vyřešeno tehdy, když Spojené státy odmítly nás vydat. A tak bych požádal ty pány v té skupině, když vědí tolik nových faktů, aby požádaly USA znovu o naše vyvdání. Bylo by velmi zábavné toto pozorovat.</p> <p>Kříženecký: My nechceme kritizovat rozhodnutí suverénního státu, jestli někoho vydá nebo nevydá. Ale problém je v tom, že jste jednoho z těch příslušníků zastřelili ranou do zad. Tedy vysvětlete mi, jak jste se cítili tímto /příslušníkem/ bezprostředně ohrožení.</p> <p>Mašín: Jak jsem řekl, tyhle otázky byly tehdy zodpovězeny. Tohle je jen odvádění pozornosti, které se tam na běžícím pásu děje, v České republice, od té skutečnosti, že tam se věci posuzují podle čistě komunistických zákonů, kde o nějaké demokracii se vůbec ještě nedá mluvit.</p>
	38:08–40:55	<p>Moderátor: Pane doktore Hulíku, chcete na toto reagovat?</p> <p>Hulík: Já bych na to reagoval podobným případem, který se udál ve stejné době. Došlo k případu na letišti v Chocni, kde dva chlapi a jedna dívka přepadli strážného, svázali ho a chtěli se zmocnit letadla a letět na západ. Ten strážný prosil tu dívku, aby mu uvolnila pouta, protože byl velice těsně svázan, ta dívka mu vyhověla, ta pouta mu uvolnila, on potom se dostal ke zbrani, zezadu ji zastřelil, zastřelil i druhého chlapce a toho pilota těžce zranil. Já to uvádím proto, ne na obhajobu bratří Mašínů, ale abychom věděli, že když my to posuzujeme v roce 1995, tady byl velice ostrý třídní boj, ty zákony třídního boje vyhlásila komunistická strana a tyto zákony třídního boje přijali bratří Mašínové. Čili hodnoceno dnes, jako třeba doktorem Kříženeckým jako bývalým hlavním vojenským prokurátorem nebo mými kolegy právníky, je samozřejmě možno na to mít odlišný názor, ale situace počátkem padesátých let byla úplně jiná a tady v tomhleto</p>

Část pořadu	Časové vymezení	Shrnutí části/Promluvy účinkujících
		<p>případě šlo skutečně o to, kdo s koho. Kdyby bratři Mašínové, a teď se na to dívám jako právník, zřejmě neusmrtili ty, které usmrtili, tak jsme tady dneska asi vůbec nediskutovali, protože bratři Mašínové by byli mezi těmi, kdo by byli popraveni, a tato diskuse se nekonala. A tady se nemluví ještě o dalších třech z této skupiny: o Václavu Švédovi, Zbyňkovi Janatovi a Ctiboru Novákovi, kteří byli popraveni...</p> <p>Moderátor se snaží Hulíka omezit</p> <p>Hulík: Pane Šímo ještě jedna věc: tady můj oponent říkal, proč se nepostaví pan Mašín před soud... Takový soud tady totiž už proběhl. Václav Švéda byl rehabilitován usnesením krajského soudu v roce 1990, byl zproštěn obžaloby z trestního činu velezrady a špionáže a byl odsouzen znovu k trestu odnětí svobody na 15 let pro trestné činy pokusu vraždy, loupeže a rozkrádání. Kdyby Václav Švéda nebyl popraven, tak by se těch 15 let musel odsedět. Čili prejedukováno už tady bylo a je tedy zřejmé, jak by musel dopadnout soud s bratry Mašíny.</p>
	40:55–43:22	<p>Kříženecký: Jenom poznámku. Hovoříte o nedemokratickém režimu a tak dál. Já bych citoval z literatury před druhou světovou válkou: Lepšík vylučuje nutnou obranu mimo jiné proti úkolu provedeného na závazný rozkaz představeného. Rovněž tak judikatura všech tehdy československých soudů vylučovala nutnou obranu, nepřipouštěla ji, leč by úřední výkon byl trestním činem. Ptám se tedy, když tedy neoznačíme jistě režim před druhou světovou válkou za nedemokratický, jakým způsobem jste se těmito pravidly řídili.</p> <p>Mašín: Na to chci odpovědět tímto. Tímto se tedy opět pohodlně odlučuje stávající politická situace a okolnosti, kdy se tyto věci staly. Tito právníci se snaží použít ten samý druh argumentace, jaký použila totalitní vláda, když žádala o naše vydání. Čili se snaží postavit tyto naše činy a činnost do světla čistě kriminálního, bez ohledu na to, co se okolo dělo, že toto byl politický boj, že toto byla válka, že to byla válka, která byla vyhlášena komunisty a v které nakonec přes sto tisíc amerických vojáků položilo své životy. A bylo by opravdu zajímavé, kdyby tito pánové přednesli tyto své názory americkému národu, co by na tohleto řekl, že z trosek totality vychází takovýhle nápady.</p> <p>Kříženecký: Kulturní národy převzaly ženevské zásady o chování vůči zajatcům. Domníváte se, že jste jednali v souladu s nimi, když jste: omámeného člověka zavraždili a zavraždili jste člověka ranou do zad?</p> <p>Mašín: My jsme jednali v souladu s komunistickými přijatými pravidly. Jak jsem vysvětlil, prošel jsem kursem, kde nás učili, jak se tyto věci dělají. A vracíme se zase k tomu typickému použití zákonů civilizovaných, kterých komunisté se nikdy neřídili, jenom když to znamenalo výhodu pro ně.</p>
Závěrečné vzkazy	43:22–44:41	<p>Řezáč: Já bych měl k tomuhle jednu větu. Jak by pan Mašín vysvětlil, že před dvěma lety odsoudil německý soud bývalého ministra vnitra NDR Eriche Mielkeho za vraždu policisty spáchanou v době, kdy byl kancléřem Adolf Hitler.</p> <p>Hulík: Musel bych vidět ten spis, ten případ neznám.</p>

Část pořadu	Časové vymezení	Shrnutí části/Promluvy účinkujících
		<p>Rychetský: Já bych chtěl panu Mašínovi říct jednu věc: Pane Mašine, prosím vás osobně o jednu věc. Prosím vás o to, abyste si nedělal závěry o naší zemi jenom z vystoupení nás pěti, my nejsme reprezentanti této země. Já za svou osobu vás ubezpečuju, že jsem hluboce přesvědčen o tom, že kdybyste se svým bratrem dnes přijeli do České republiky, nebyli byste uvězněni a odsouzeni. Protože, přestože já se domnívám, a patrně by k tomuto závěru dospěl i soud, že jste byli vinni, tak určitě by upustil od potrestání s ohledem na uplynulých 40 let, na vaše tehdejší mládí, na skutečnost, že šlo o nelegitimní režim a tak dále. Takže nedělejte si prosím závěry, že by vás tato země trestala dnes stejně jako minulý režim. Já vás ubezpečuju, že by se to nestalo.</p>
Závěrečné slovo Mašína	44:41– 45:28	<p>Mašín: Dobře. K tomuto bych řekl – to je typická řeč, těch jsem slyšel mnoho a zřejmě pokud se týče lidí, se kterými tady diskutujeme, mezi nimi se nic nezměnilo. My neposuzujeme zemi podle těchto pěti lidí samozřejmě a řady dalších, kteří jsou na vrchu dneska, protože my věříme, že v nastávajících volbách se to změní a tito lidé, kteří mluví stejně jako pánové v této skupině, ti budou vyhozeni. A že lidé jako doktor Hulík se dostanou tam, kam patří.</p>
Ukončení diskuse	45:28	<p>Moderátor: Já vám děkuji všem za dnešní diskusi.</p>